

425

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 grudnia 1951 r.

w sprawie uznania niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny za artykuły reglamentowane.

Na podstawie art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 46, poz. 341 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niezdatne wskutek uszkodzenia do użytku bez zmiany ich postaci wyroby użytkowe ze złota lub pla-

tyny oraz części tych wyrobów uznaje się za artykuły reglamentowane.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

426

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: FINANSÓW, HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 4 grudnia 1951 r.

w sprawie reglamentacji niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 4 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 46, poz. 341 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wyrobach użytkowych ze złota i platyny bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć niezdatne wskutek uszkodzenia do użytku wyroby użytkowe ze złota i platyny oraz części tych wyrobów uznane za artykuły reglamentowane na podstawie rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie uznania niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny za artykuły reglamentowane (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 425).

§ 2. 1. Zabronione jest nabywanie, zbywanie oraz oddawanie i przyjmowanie do przerobu wyrobów użytkowych ze złota i platyny, jeżeli nabywcą, zbywcą lub przetwórcą nie są przedsiębiorstwa wymienione w § 3.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy oddawania i przyjmowania do przerobu na cele gospodarki narodowej wyrobów użytkowych ze złota, posiadanych przez jednostki gospodarki społecznej.

§ 3. 1. Powierza się na zasadzie wyłączności:

- 1) skup i przerób wyrobów użytkowych ze złota:
 - a) przedsiębiorstwu państwowemu „Centrala Jubilerska“.
 - b) centrali spółdzielczo-państwowej „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego“ i zrzeszonym w niej spółdzielniom,
 - c) przedsiębiorstwu „Ars Christiana — Centrala Wytwórczości i Handlu Dewocyjnego“.
- 2) skup i przerób wyrobów użytkowych z platyny:
 - a) przedsiębiorstwu państwowemu „Centrala Jubilerska“.

2. Uprawnienia przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. b) i c) mogą wykonywać tylko jednostki organizacyjne tych przedsiębiorstw określone przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

§ 4. 1. Przerób wyrobów użytkowych ze złota i platyny przez przedsiębiorstwa wymienione w § 3 dokonywany być może jedynie na wyroby gotowe zazwyczaj w kraju z tych kruszców wytwarzane o zawartości czystego kruszcu nie przekraczającej 15 g lub na półfabrykaty używane w praktyce dentystrycznej w granicach zakresu działania tych przedsiębiorstw.

2. Wprowadzenie do obrotu wyrobów gotowych oraz używanych w praktyce dentystrycznej półfabrykatów wytworzonych przez uprawnione przedsiębiorstwo z własnych wyrobów użytkowych ze złota i platyny, jak również wydanie zlecniodawcy takich przedmiotów wykonanych z wyrobów użytkowych powierzonych do przerobu — może nastąpić dopiero po stwierdzeniu przez urząd probierczy w rejestrze obrotu złotem i platyną (§ 6): rodzaju i ilości wytworzonych przedmiotów, zgodności ich wykonania z przepisem ust. 1 oraz ilości zawartego w nich złota lub platyny (próby).

3. Przedsiębiorstwa uprawnione do przerobu wyrobów użytkowych ze złota mogą kruszec ten zużywać również do pozłacania przedmiotów, wytwarzanych przez nie w granicach zakresu ich działania.

§ 5. Przedsiębiorstwa wymienione w § 3 dokonują skupu wyrobów użytkowych ze złota i platyny oraz sprzedaży tych wyrobów po cenach ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa uprawnione do skupu i przerobu wyrobów użytkowych ze złota i platyny obowiązane są prowadzić rejestr obrotu złotem i platyną.

2. Wpisaniu do rejestru podlegają transakcje obejmujące wyroby użytkowe ze złota i platyny oraz przerób tych przedmiotów bądź zużycie ich do pozłocenia.

3. Formę rejestru i sposób jego prowadzenia ustali Minister Finansów w drodze zarządzenia.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. b) i c) nie mogą odsprzedawać wyrobów użytkowych ze złota bez ich przerobienia z zastrzeżeniem wynikającym z § 8.

2. Przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Jubilerska” może odsprzedawać wyroby użytkowe ze złota i platyny, bez ich przerobienia, wyłącznie na potrzeby gospodarki narodowej za zezwoleniem Ministra Finansów.

§ 8. Przedsiębiorstwa wymienione w § 3 obowiązane są odsprzedawać wyroby użytkowe ze złota i pla-

tiny bez ich przerobienia jednostkom określonym przez Ministra Finansów w drodze zarządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego w ilościach wskazanych w tym zarządzeniu.

§ 9. Rozporządzenie nie dotyczy obrotu ani przerobu platyny dokonywanego przez jednostki gospodarki uspołecznionej w zakresie potrzeb gospodarki narodowej, unormowanego odrębnymi przepisami.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *w z. J. Kutin*

Minister Przemysłu Drobno- i Rzemiosła: *A. Zebrowski*

427

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 listopada 1951 r.

w sprawie komisji do rozpatrywania odwołań od decyzji o zaszeregowaniu osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 100) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1951 r. określającego kompetencje władz naczelných w sprawach zaopatrzenia i zasiłków (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 364) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o prezydium bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o komisjach, należy przez to rozumieć komisje odwoławcze, przewidziane w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 100), bądź komplety orzekające tych komisji.

§ 2. Przy prezydium każdej wojewódzkiej rady narodowej oraz przy prezdyjach Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi tworzy się komisje odwoławcze do rozpatrywania odwołań od decyzji prezdyjów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych w sprawie ustalenia okresu wysługi emerytalnej i zaszeregowania do odpowiedniej grupy uposażenia osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych.

§ 3. 1. W skład komisji wchodzi: przewodniczący i jego zastępca oraz dwaj członkowie i ich zastępcy. Przewodniczącego komisji i jego zastępcę wyznacza prezydium spośród swoich członków; na zastępcę przewodniczącego może być wyznaczony również kierownik jednego z wydziałów prezydium. Jednego członka komisji i jego zastępcę wyznacza prezydium spośród pracowników wydziału finansowego. Drugiego członka komisji i jego zastępcę — jako przedstawicieli miejscowej okrę-

gowej rady związków zawodowych — deleguje prezydium teje rady związków zawodowych.

2. Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy wyznacza zastępców przewodniczącego i członków komisji oraz ich zastępców w podwójnej ilości; również w podwójnej ilości deleguje do tej komisji członków oraz ich zastępców Prezydium Warszawskiej Rady Związków Zawodowych.

§ 4. Komisje orzekają w składzie przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków lub ich zastępców. Skład osobowy kompletów orzekających ustala przewodniczący komisji.

§ 5. Przewodniczący komisji zwraca się do właściwej rady okręgowej związków zawodowych o delegowanie swoich przedstawicieli do komisji, ustala terminy posiedzeń komisji i zawiadamia o tym osoby biorące udział w posiedzeniu — co najmniej na pięć dni przed wyznaczonym terminem, referuje sprawy na posiedzeniach komisji; kieruje obradami komisji i czuwa nad należytym załatwieniem powierzonych jej spraw. Zreferowanie poszczególnych spraw przewodniczący może zlecić jednemu z członków komisji.

§ 6. Prezydium zapewni obsługę biurową komisji. W szczególności do zakresu tej obsługi należy prowadzenie pod kierownictwem przewodniczącego komisji — osobnej ewidencji wpływających odwołań oraz rejestru posiedzeń komisji, do którego należy wpisywać: 1) datę posiedzenia, 2) skład osobowy komisji, 3) Nr ewidencyjny sprawy oraz nazwisko, imię i miejsce zamieszkania osoby odwołującej się, 4) datę i Nr zaskarżonej decyzji oraz przez kogo została wydana, 5) istotną treść złożonych zeznań świadków, opinii znawców oraz wyjaśnień osób interesowanych i 6) istotną treść decyzji komisji. Powyższy wpis do rejestru z każdego dnia posiedzeń podpisują przewodniczący komisji (kompletu) i pracownik prowadzący rejestr.